

عنوان مقاله:

بررسی محدودیت های مدارس چندپایه

محل انتشار:

دهمین همایش ملی مطالعات و تحقیقات نوین در حوزه علوم انسانی، مدیریت و کارافزینی ایران (سال: 1402)

تعداد صفحات اصل مقاله: 8

نویسندگان:

آمنه مال میر - استادیار گروه مدیریت ، واحد فراهان، دانشگاه آزاد اسلامی ، فراهان، ایران.

علیرضا اسفینی فراهانی - دانشجوی کارشناسی ارشد مدیریت آموزشی دانشگاه آزاد اسلامی واحد فراهان

خلاصه مقاله:

در کشور ایران به دلیل عوامل پراکندگی جمعیت، مذهبی و سیاسی تعداد مدارس چندپایه زیاد است و در نظام آموزش و پرورش ما به علت برقراری عدالت آموزشی، یعنی دادن حق طبیعی آموزش به تمامی کودکان واجب التعلیم کشور از تدریس در کلاس های چند پایه استفاده می شود. گرد آوری اطلاعات به وسیله روش کتابخانه ای صورت گرفته است. در مدارس چندپایه دبستان دانش آموزان در مهارت های خواندن و ریاضیات و علوم تجربی دچار ضعف هستند و در مهارت های ارتباطی و اجتماعی تقویت میشوند. مدارس چندپایه اکثراً در مناطق کم برخوردار روستایی و عشایری و نظامی هستند و از امکانات آموزشی و نیروی انسانی کم تجربه و نظارت های کم بهره میبرند که کاهش یادگیری و فقر بیشتر را به همراه دارد. عدم امکانات و شرایط محدود در مدارس چندپایه دانش آموزان را از سایر دانش آموزان تک پایه عقب می اندازد.

کلمات کلیدی:

مدارس چند پایه، عدالت آموزشی، اجتماعی شدن، نیروی انسانی کم تجربه.

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1828350>

